

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 663
Tarih: 03.12.2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemizde yaşanan kadına karşı şiddet ve cinayetlerin nedenlerinin araştırılarak, bu konuda mevcut hukuksal düzenlemelere ve imzalanan uluslararası sözleşmelere işlerlik kazandıracak, gerekli mekanizmaların oluşturulması yönündeki hususların tesbit edilip bu konuda kamuoyunun ve meclisin bilgilendirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve talep ederiz.

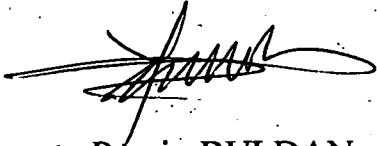

Nazmi GÜR
Van Milletvekili

GEREKÇE

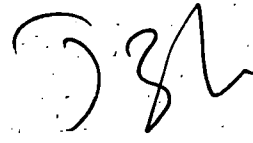
Çoğu namus ve töre cinayeti olarak adlandırılan kadın cinayetleri, toplumda olağan karşılanan bir olgu haline gelmişti. Ülkemizde yargı, kadın sorunlarına karşı yeterli duyarlılığı göstermezken; kadına yönelik şiddet ve ayrımcılık, düzenlemelerle de ortadan kalkmakta ve kadın cinayetleri her yıl bir önceki yıla göre artarak devam etmektedir. Kadın haklarına ilişkin olarak günümüzde alınan kararlar ve uygulanan politikalar kağıt üzerinde kalırken, ataerkil zihniyetin rahatsızlık uyandırmaması, kadına yönelik şiddete karşı önlem alınmasının da önüne geçiyor. Türkiye tarafından 1985 yılında onaylanan Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi öncelikli olmak üzere bu konuda imzalanan sözleşmelerin, iç hukukta dikkate alınması yönünde başarı sağlanamamıştır. Ülkemizde, her üç kadından biri şiddete maruz kalmaktadır. Türk Ceza Kanunu ve ilgili diğer kanunlarda yapılan düzenlemelerin çoğu kağıt üzerinde kalırken, bu düzenlemeler görünür, bilinir ve uygulanır kılınmadığı için bir ifade bulamamıştır. Ülkemizde, ayrımcılığı ve kadın haklarını korumayı içeren düzenlemeler hakkında, kadınlarda bilinç oluşturma ve farkındalık oluşturan mekanizmalar yetersizken, kadınların bu hakları kullanmaya yönelik başvurularına karşı da son derece duyarsız kalınmaktadır. Yasa uygulayıcıların kadına yönelik ayrımcılık ve şiddetle mücadelede yeterli ölçüde bilinç sahibi olmaması, yasaları da işlevsiz kılmaktadır diyebiliriz. Ülkemizde, hükümetlerin, kadına karşı şiddeti ve ayrımcılığı önlemek adına, devlet politikası olarak devreye koyduğu düzenlemeler, bu trajik sonucu değiştirecek ve önleyecek güçte olmadığı, yaşanan cinayetlerle de kesinlik kazanmaktadır. Bütünlüklü bir yasal sistem ve bu sistemi hayata geçirecek siyasi irade olmadıkça, kadın örgütlerinin tek başına verdiği mücadele mevcut durumu değiştirmede yetersiz kalacaktır.

Hükümetler, kadına yönelik şiddeti ve ayrımcılığı önleyecek mekanizmaları devreye koymak yerine, kadının aile içindeki rolünü pekiştiren araçları ön plana çıkararak bu konudaki yaptıkları başvurularda, yetkililerce, kendilerine ailedeki geleneksel rolün hatırladığı ve şikayetlerinden vazgeçilmesi yönünde telkinlerde bulunulduğunu ifade etmektedirler. Bu yönlü telkinlerin, karakoldaki görevli memurlardan tutalım da kimi hakimlere kadar şiddetle mücadelede bir yönteme dönüştürülmesi, kadını adeta ölümün ve şiddetin kucağına itmektedir. Kadının geleneksel rolünden uzaklaşmış olması, mahkemelerde kadına yönelik şiddet davalarında, çoğu zaman şiddet uygulayanın haklı görülmesine gerekçe gösterilmektedir.

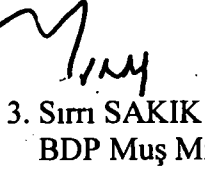
Başbakanlık Kadın Statü Genel Müdürlüğü tarafından, 2008 yılında yapılan Türkiye'de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması'nın sonuçlarına göre, kentte yaşayan kadınların %40,3'ü, kırsal kesimde yaşayan kadınların da %46,6'sı, Türkiye genelinde ise, kadınların %41,9'u eşi veya birlikte olduğu kişilerden fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kaldığını ortaya koymaktadır. Gerekçede belirtmiş olduğumuz bu nedenlerden dolayı bir meclis araştırma komisyonunun kurulmasını gerekli görmekteyiz.

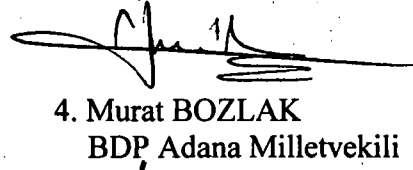
1. Pervin BULDAN
BDP İğdır Milletvekili

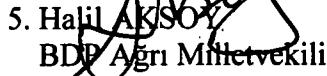
2. İdris BALUKEN
BDP Bingöl Milletvekili

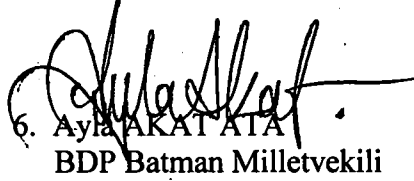
3. Sırrı SAKIK
BDP Muş Milletvekili

4. Murat BOZLAK
BDP Adana Milletvekili

5. Halil AKSOY
BDP Ağrı Milletvekili

6. Ayla AKAT ATA
BDP Batman Milletvekili

7. Hasip KAPLAN
BDP Şırnak Milletvekili

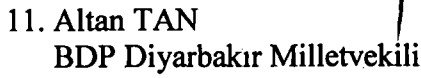
8. Hüsamettin ZENDERLİOĞLU
BDP Bitlis Milletvekili

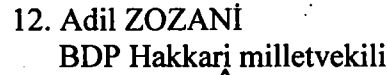
9. Emine AYNA
BDP Diyarbakır Milletvekili

10. Nursel AYDOĞAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

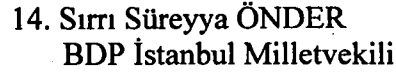
11. Altan TAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

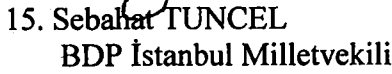
12. Adil ZOZANI
BDP Hakkari milletvekili

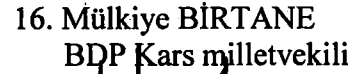
13. Esat CANAN
BDP Hakkari milletvekili

14. Sırrı Süreyya ÖNDER
BDP İstanbul Milletvekili

15. Sebahat TUNCEL
BDP İstanbul Milletvekili

16. Mülkiye BİRTANE
BDP Kars milletvekili

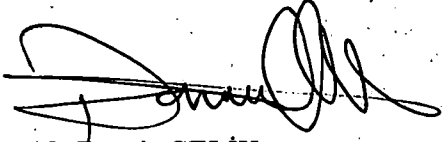

17. Erol DORA
BDP Mardin milletvekili

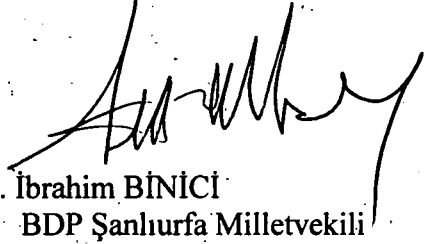
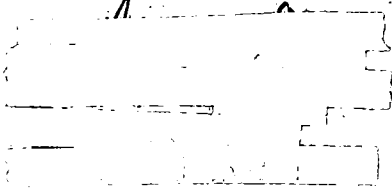

18. Ertuğrul KÜRKÇÜ
BDP Mersin Milletvekili

19. Demir ÇELİK
BDP Muş Milletvekili

20. İbrahim BİNİCİ
BDP Şanlıurfa Milletvekili

22. Özdağ ÜÇER
BDP Van Milletvekili